

De wet van Murphy is van toepassing op de wet van Murphy en dat is dan ook de constante. Hoewel er vele varianten op 'geborduurd' zijn en binnen het taalgebruik vaak de wet van Murphy totaal verkeerd gebruikt en geïnterpreteerd wordt weten we zo ongeveer allemaal wel wat er mee bedoeld zou kunnen worden. Veelal zal, ondanks 'onregelmatig' gebruik, in elk geval het worden toegeschreven aan "Anything that can go wrong, will go wrong" (alles wat fout kan gaan, zal fout gaan). Wat dan weer gelijk staat aan if there's any way they can do it wrong, they will" (als er een manier is waarop ze het verkeerd kunnen doen, zullen ze dat ook doen).

Opvallend is het, zo blijkt uit onderzoek, dat er slechts binnen een specialistisch wetenschappelijk kader de basis ontwikkelprincipes wel gevolgd worden en de varianten daarvan volop opvolging en navolging hebben. Zoals de variant: Finagle's Law, die luidt dat "Als iets mis kan gaan, dan gaat het mis – op het slechtst denkbare moment". Vele andere vaak uit verband en context geplaatste variaties worden gebezigd.

Binnen het Domein Business Continuity Management vormt de basis van de wet naast een universele waarheid, een zeer betrouwbare voorwaarde en past op bijna elke situatie en is zowel getalsmatig als reëel meetbaar een belangrijke factor tenzij goed gebruikt. In een veelheid van opzichten kan deze gezien worden als een verklaring over entropie, fallibility, van mensen en middelen.

Als het gaat om de leidende principes van de toepassing van de wet blijft het één van de belangrijkste binnen het BCM domein. BCM Academy past binnen de proces ontwikkeling en toetsing de factor toe en maakt deze in alle gevallen inzichtelijk voor gebruik en actieve toepassing binnen de brede(re) organisatie.

Voor het vormgeven en opstellen van protocollen, het ontwerpen van processen binnen kritische omgevingen en het meten van prestaties van mensen en middelen vormt de wet één van de leidende principes. Meervoudige controles, zogenoemd foolproof development en zichzelf sturende en corrigerende processen staan centraal. De zoon van Edward, Robert Murphy, versterkt of duidt "if there's more than one way to do a job and one of those ways will end in disaster, then somebody will do it that way" (als er meerdere manieren zijn om iets te doen en een van die manieren veroorzaakt een ramp, dan zal iemand het op die manier doen).

Zeker als het gaat om integrale toepassingen binnen het werkingsgebied van Business Continuity Management en Crisis Management specifiek kan simpelweg worden geconcludeerd dat tijdens dit en komende decennium de focus op de wet van Murphy strakker aangezet dient te worden. Een opvallende trend daarbinnen is dat de 'vertrouwen op' cultuur welhaast onwettelijke vormen aan gaat nemen. In dit geval over improbable en de (un)likelijkheid, het onwaarschijnlijke en het ondenkbare dat waarheid en reëel actueel is geworden. De ontwikkelprincipes van Murphy treffen echter op meerdere aspecten binnen de organisaties van nu doel om actiever ingezet te worden. Immers de risico percepties en de risk ambitiegraad zijn ernstig aan het verschuiven en overal waar risico's binnen processen gemanaged worden de actoren en factoren vaak 'vermengt'. Maar als risico's maar frequent genoeg wordt gelopen, dan zal er vroeg of laat iemand of iets een fout maken bij het uitvoeren binnen het proces, procedure, en handeling daarbinnen of daarbuiten.

En ja, die failures worden dan ook manifest op juist het 'verkeerde' moment. Dit ligt simpelweg besloten in de 'Bunco Logic', ofwel de logica van bedrog: Als iets mis kan gaan, dan gaat het mis op het slechtst denkbare moment. Dit laatste is echter niet een zuivere volgens Murphy. En als we dit platweg projecteren op de huidige 'afrekencultuur' dan zal dit bepaalt niet bijdragen aan een optimum van proceswerking binnen organisaties. Immers, succes wordt door slechts weinigen gezien, terwijl falen en of mislukkingen altijd volop in de schijnwerpers staan. Zeker binnen Risk Management en de operationalisatie van juist onderscheidende processen lijkt het wijs de ontwikkelprincipes nog eens tegen het licht te houden.

Veiligheidskritische systemen, kernprocessen en key workforce zal binnen de digital future van de Fourth Revolution anders om

"If anything can go wrong – it will"

Murphy's law

dienen te gaan met failability en fallibility (mislukking en feilbaarheid) en de entropie. Kort gezegd kan entropie binnen Business Continuity Management uitgelegd worden als het is op het fundamenteelste niveau een maat voor de wanorde of de ontarding in een systeem, of liever de waarschijnlijkheid, van optreden van een disruptie, de impact daarvan en het resultaat.

Binnen het vakgebied Crisis Management beschouwen wij, BCM Academy, de veelheid van actoren en factoren entropisch volgens Murphy als Hoog en Laag. Dit vormt dan ook de maat voor en van wanorde en disruptie (hoog entropisch en laag entropisch) Er zijn nu eenmaal een beperkt aantal zogenoemde 'realisaties' of toestand variabelen. Kortweg iets werkt of werkt niet, een beetje zwanger kan niet en een kraan lekt wel of niet. Binnen de reële wereld wordt er weliswaar altijd aan 'gesleuteld', maar leidt dan vaak tot 'onzuiverheden'.

Het door BCM Academy gehanteerde informatie theoriemodel omvat een kans en kansverdeling over alle mogelijke toestanden van een systeem/proces. De equivalentie is algemeen geldig en duidt de mate van evenwicht tussen orde en wanorde. Platweg komt deze overeen met de hoeveelheid informatie die nodig is om de (precieze) toestand van het proces te specificeren. Volgens Murphy zal dan de constante van de constante zichtbaar zijn of worden.